

N:o 65.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 5 maj 1897.
— — — — Andra Kammaren den 5 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion angående ändrade grunder för den kommunala beskattningen.

(Lagutskottets utlåtande n:o 24 och memorial n:o 33.)

Till Konungen.

Vid innevarande riksdag har uti en af enskild motionär gjord framställning påpekats behovet af en särskild, på förordningen om allmänna bevillningen icke hvilande kommunalskattelag. Härvid har bland annat anförts, att, då man, i stället för att, i öfverensstämmelse med innebörden af stadgandet i 57 § regeringsformen, åvägabringa en särskild, af Kongl. Maj:t och Riksdag gemensamt stiftad kommunalskattelag, åtnöjt sig med att allt fortfarande bibehålla den äldre anordningen att grunda den kommunala beskattningen på den till staten utgående allmänna bevillningen, man dermed äfven bibehållit ett mycket betydande hinder emot önskvärda reformer i beskattningsväsendet.

Då kommunalskatten vore den i regeln långt större, mer tryckande och för folket viktigare direkta skatten, vore det helt visst äfven lämpligt, att den finge hvila på egen, efter de kommunala förhållandena afpassad grund i stället för på en med annat syfte och med hänsyn till helt andra förhållanden upptagen statsskatt sådan som den allmänna bevill-

ningen. Genom erhållandet af en särskild, af Konungen och Riksdagen gemensamt stiftad, fullständig kommunalskattelag skulle man dessutom vinna större säkerhet icke blott för mera lämplighet och rättvisa, utan äfven för en större fasthet i den kommunala beskattningen, än då densamma, såsom nu vore förhållandet, grundades på en för annat ändamål afsedd förordning, som kunde af Riksdagen allena ändras och i sjelfva verket fastställes för blott ett år i sänder.

Det låter sig för öfrigt icke förnekas, att de kommunala beskattningsförhållandena, sådana de hos oss för det närvarande gestalta sig, gifva befogade anledningar till klagomål öfver tyngden af de bördor, som de kommunala utgifterna pålägga kommunmedlemmarne, och som mångenstädes taga i anspråk en icke ringa del af de beskattades inkomster. Antagligt är också, att de rådande olägenheterna skulle kunna lättare afhjelpas, än nu låter sig göra, om den kommunala skattskyldigheten frigjordes från det ovilkorliga sambandet mellan densamma och den direkta skattskyldigheten till staten; och det kan icke bestridas, att olikheten mellan statens och kommunens uppgifter gifver stöd åt den åsigten, att de grunder, efter hvilka å ena sidan staten och å den andra kommunerna hafva att af sina medlemmar upptaga de för sin verksamhet erforderliga afgifter, icke böra hufvudsakligen vara alldeles enahanda, likasom det icke utan skäl torde hafva framhållits, att ett upphäfvande af berörda samband skulle underlätta tidsenliga reformer på bevillningslagstiftningens område.

I detta afseende tillåter sig Riksdagen erinra derom, att de utaf särskilda komiterade den 2 november 1894 och den 9 december 1895 afgifna betänkande och förslag samt utlåtande rörande ändring i gällande bevillningslagstiftning, i syfte att — med hänsyn till den ökade direkta beskattning, hvilken af statsmagterna ansågs böra blifva en följd af de vid 1892 års urtima riksdag fattade beslut — dels öka effektiviteten af bevillningsförordningens bestämmelser, dels åvägbringa en mera likformig tillämpning af desamma och dels särskildt på ett verksammare sätt än för närvarande med beskattning träffa vissa inkomstarter, nogsamt gifva vid handen, att det i vår skattelagstiftning rådande *sambandet mellan bevillningen till staten och den kommunala skattskyldigheten*, eller med andra ord bevillningens grundläggande betydelse för kommunalbeskattningen, förorsakar stora svårigheter och i många fall reser oöfverstigliga hinder i vägen för bevillningslagstiftningens reformerande i önskvärd riktning; samt att särskildt 1894 års komité funnit sambandet mellan bevillningen och kommunalbeskattningen stå så hindrande i vägen för reformerande af

bevillningslagstiftningen, att komitén för möjliggörande af en enligt dess åsigt vigtig reform sett sig nödsakad att — ehuru sådant eljest icke ansågs ligga inom omfånget för det komitén lemnade uppdrag — framställa förslag om upphäfvande för visst fall af det ifrågavarande sambandet.

Då jemväl exemplet från andra länder, der man sökt lämpa kommunalbeskattningen efter särskilda, af den direkta statsbeskattningen i större eller mindre mån oberoende beskattningsgrunder, kommit Riksdagen att inse behovet och värdet af en allsidig undersökning, om ej äfven hos oss en dylik anordning skulle befinnas lämplig och om ej derigenom skulle kunna aflägsnas en del af de i vårt beskattningssystem nu rådande och med skäl öfverklagade missförhållanden, får Riksdagen anhålla, att Eders Kongl. Maj:ts täcktes låta utreda, huruvida ej den kommunala beskattningen må kunna byggas på annan grund än den allmänna bevillningen, och, derest detta finnes möjligt, för Riksdagen framlägga förslag till särskild kommunalskattelag.

Stockholm den 5 maj 1897.

Med undersåtlig vörtnad.
